

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 80/11
23.11.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Л. и др, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 763/11 од 31.10.2011. године, подигнутом против правноснажних пресуда Окружног суда у Новом Саду К. број 110/08 од 08.06.2009. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 537/10 од 04.04.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 23.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНО СЕ УВАЖАВА захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 763/11 од 31.10.2011. године, као основан, па се УКИДА правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 537/10 од 04.04.2011. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К 110/08 од 08.06.2009. године оглашени су кривим: окривљени Л.З. за два кривична дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по три године, окривљени Д.В. за два кривична дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ за која су му утврђене казне затвора у трајању од по једне године и шест месеци, окривљени В.И. за два кривична дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ за која су му утврђене казне затвора у трајању од по једне године, а окривљени Б.И. и И.П. за по једно кривично дело разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, па су осуђени и то: окривљени З.Л. на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, окривљени В. Д. на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.02.2009. године до 08.06.2009. године, окривљени В.И. на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, окривљени Б.И. на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и окривљени И.П. на казну затвора у трајању од једне године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 537/10 од 04.04.2011. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Б.И. и П.И, а првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Окружног суда у Новом Саду К. број 110/08 од 08.06.2009. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 537/10 од 04.04.2011. године, због битне повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а и става 2. истог члана, а у вези члана 385. став 3. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости укине другостепену пресуду и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама

против којих је захтев подигнут па је нашао:

Захтев је делимично основан.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Новом Саду наведеном пресудом учинио повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП-а.

Одредбом члана 385. став 3. ЗКП-а прописано је да другостепени суд о свим жалбама против исте пресуде одлучује једном одлуком, што Апелациони суд у Новом Саду у конкретном случају није учинио.

Наиме из списка предмета произлази да је Апелациони суд у Новом Саду одлучивао само о жалбама бранилаца окривљених Б.И. и П.И. изјављеним против првостепене пресуде, а да није одлучивао о благовремено изјављеним и достављеним жалбама бранилаца окривљених Д.В. и В.И, нити о жалби Округног јавног тужиоца у Новом Саду.

С обзиром да је наведеним поступањем другостепени суд повредио право на одбрану окривљених Д.В. и В.И, јер није одлучио о жалбама њихових бранилаца и истовремено неодлучивањем о жалби Округног јавног тужиоца у Новом Саду повредио закон у корист свих окривљених у конкретном случају, при чему и није одлучио о свим жалбама изјављеним против првостепене пресуде једном одлуком, што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, то је, по оцени овога суда, другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП-а.

С обзиром да је наведеном правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду повређен закон на штету окривљених Д.В. и В.И, Врховни касациони суд је из изнетих разлога уважио као делимично основан захтев за заштиту законитости, при чему је на основу члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде, односно укинуо другостепену пресуду у целости, јер су саизвршилачке радње окривљених Л.З, Д.В, В.И, Б.И. и П.И, према чињеничном опису датом у изреци првостепене пресуде, тесно повезане и не могу се раздвојити. Стога је Врховни касациони суд укинуо другостепену пресуду и у односу на окривљене Л.З, Б.И. и П.И, јер се поједини делови пресуде нису могли издвојити без штете за правилно пресуђење, с тим што ће Апелациони суд у Новом Саду у поновном поступку одлучити о свим жалбама изјављеним против првостепене пресуде и отклонити повреду одредаба кривичног поступка на коју му је указано овом пресудом и након оцене навода жалби донети правилну и на закону засновану одлуку имајући у виду одредбу члана 427. став 4. ЗКП којом је одређено да је суд при доношењу нове одлуке везан забраном прописаном чланом 382. ЗКП.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају захтев за заштиту законитости односи само на другостепену пресуду иако Републички јавни тужилац у њему наводи да захтев подиже и против првостепене пресуде, имајући у виду да је наведена битна повреда одредаба кривичног поступка везана искључиво за поступање другостепеног суда у жалбеном поступку и да Републички јавни тужилац у захтеву предлаже укидање само другостепене пресуде.

Иако, Републички јавни тужилац као основ подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у захтеву се тај основ не образлаже и не указује конкретно у чему се та повреда састоји, па је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 424. и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.